

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๔

ยังไม่ดีถึงคุณ

เมื่อวานทองคำไม่ได้เลย แต่ดอลลาร์ได้ ๒๐๒ ดอลลาร์

(รพ.น้ำเกลี้ยง อ.น้ำเกลี้ยง จ.ศรีสะเกษ มาขอเมตตา ยูนิตทำฟัน ๑ เครื่อง)
เมื่อวานขึ้นนี้ก็ไป รพ.เทพสถิตจากนี้ไปหาชัยภูมิ เลยจากชัยภูมิไปร้อยกว่ากิโล เรา
อุตสำหรับบีกบินไปนะ เห็นมาเกี่ยวข้องกับเราก็กิโล กิโลกว่าโคราชไปอีกเยอะ ที่ว่าภักดี
ชุมพลนั้น ๓๒๒ น้ำมัน ๓๓๔ เรายังอุตสำหรับไป อันนี้ขอพักไว้รถยนต์คันหนึ่ง นอกนั้นให้
ไปเป็นจำนวนเงินล้านกว่านะ ๓ เครื่องเป็นจำนวนเงินล้านกว่า วันนี้เอา ให้อีกยูนิตทำ
ฟันนะ

อย่างนี้ละพี่น้องทั้งหลายดูเอาที่หลวงตาช่วยโลก ฎุโลกันไป บางทีติดหนี้ เอา นี้
รับไว้ มันอยู่ที่ชอกแซกอยู่ที่จำเป็นเราก็กิโลให้ เราจำเป็นแต่ลูกศิษย์เรามาให้เรื่อยเราก็ก
เอาเรื่อยออกเรื่อยซิจะว่าไง อันนั้นจำเป็นไม่มีใครให้ เราเลยต้องให้เสียเอง ทางโน้นก็
ให้ อัลตราซาวด์ คอมไฟสำหรับผ่าตัด แล้วก็ยูนิตทำฟัน เขาขอ ๔ อย่าง รถยนต์ด้วย
เราขอพักไว้ก่อน ช่วยตลอดนะ พิถีพิถัน ๗ พุดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง คือเราทำนี้ด้วย
อำนาจแห่งความเมตตา เรียกว่าสุดหัวใจเราเลยที่มีต่อโลก เราจึงพยายาม
ตะเกียกตะกายดึงออก ๆ บางทีพอติดหนี้ ฎุโลกันได้ เอา ติด ใส่กันไปเลย

เพราะฉะนั้นจึงว่าพี่น้องทั้งหลาย เรียกว่าทั่วประเทศไทย เราอยากพุดอย่างนั้น
นอกจากใกล้เคียงนี้ถึงจะรู้เรื่องของเราได้ดีว่า หลวงตาบวต้องเป็นเศรษฐี เพราะมีคน
เคารพนับถือมาก เขาก็ถือเอานั้นแหละ จตุปัจจัยไทยทานก็มามาก รวมกันมากต่อมาก
เท่ากันกับชั้นเศรษฐีได้ เขาต้องหมาเลยว่าหลวงตาบวนี้เป็นเศรษฐี หรืออาจเป็นชั้น
มหาเศรษฐีก็ได้ แต่หลักความจริงแล้วดั่งพี่น้องทั้งหลายทราบนี้แหละ ให้จนไม่มีอะไร
ติดเนื้อติดตัว ฟาดติดหนี้เขามาเรื่อยนะ ส่วนมากติดเกี่ยวกับโรงพยาบาล อย่างอื่นไม่
ติด โรงพยาบาลพอติดเอาติด นี้ละจึงว่าจนที่สุดคือหลวงตาบว พี่น้องทั้งหลายทราบ
เสียนะ ไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวตลอดมาตั้งแต่เริ่มสร้างวัด พอมีจตุปัจจัยไทยทานมา มา
เท่าไรออกตลอด ๆ จนกระทั่งถึงปานนี้

แต่ก่อนอยู่ในป่าไม่พุดเรื่องเหล่านี้ ไม่มี ไม่เอาเลย ใครถวายมาเท่าไร บางทีไป
ที่ต่าง ๆ เขามานิมนต์ให้ไปเทศน์ในงานอะไรเขาต่าง ๆ นี้ มออบหมด เทศน์ที่ไหนมออบ
ที่นั่นหมด เราไม่เอาแม้ชิ้นเดียว ไปเลย ๆ ไม่เคยสนใจ มาตั้งวัดนี้ เมื่อตั้งอยู่กับที่อัน
นั้นก็ไหลมาอันนี้ก็ไหลมา ไหลมาก็เปิดทางให้ออกเรื่อยจนกระทั่งทุกวันนี้ เปิดทางจน

ทั่วแดนไทยเราเลย เปิดไม่ทันติดหนี้ตามหลังกันไปอีกเลย นี่พี่น้องทั้งหลายทราบเอานะ เราช่วยโลกเราช่วยอย่างนี้ ช่วยจริง ๆ ไม่ใช่ช่วยเล่น ๆ

เมืองไทยเรานี้เรื่องความสามัคคีกันนี้เป็นสำคัญของพี่น้องชาวไทยนะ ใครอย่าอวดดีอวดเด่น วงราชการงานเมืองนั้นละมักจะกีดกันอยู่เสมอ เหมือนหมากับแมว มันเป็นอย่างนี้ไม่ทราบ วงราชการนี่ก็เป็นวงการของคนชาติไทยที่มอบความไว้วางใจให้เพื่อให้ไปปฏิบัติหน้าที่อุ้มชูบ้านเมืองของเราขึ้น ส่วนมากได้ยื่นแต่เข้าไปแล้วไปกีดกัน ๆ ถ้ากีดหาเหตุหาผลอันดีงามก็ไม่ว่า กีดกันเพื่อฉีกเพื่อແหลก เพื่อเหยียบกันทำลายกันนี้ วงราชการเมืองไทยทำไมสันดานหยาบเอามากนักหนา มีแต่คอยกีดคอยกันคอยตีบคอยเตะคอยยันกัน มันเป็นอย่างนี้วงราชการเมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธ มันเรียนแต่วิชาหมามากกีดกันยังงี้กัน

ฟังแล้วมันฟังไม่ได้ มันดูไม่ได้ มันเป็นอย่างนี้วงราชการในเมืองไทยเรานี้ คอยแต่จะกีดกัน เข้าไปหาแต่เล่ห์แต่เหลี่ยมที่จะกีดจะฉีกกัน ความดีที่มีอยู่สำหรับชาติไทยทั้งชาติ ที่เขามุ่งหมายและมอบให้เป็นความไว้วางใจสำหรับเขาทำไมไม่ทำกัน ทำไมไปหาเรียนวิชาหมามากกีดกัน ๆ เมืองไทยบ้านไหนเขาก็มีหมา ในวัดป่าบ้านตาดมี ๑๒ ตัวเราเลี้ยงไว้ ก็ไม่เห็นเขากัดกัน แต่วงราชการเราทำไมแย่งวิชาหมาไปกีดกันยุ่งกันไปหมด ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ วงราชการของพี่น้องทั้งหลายกำลังสกปรกเวลานี้ คอยแต่จะกีดกัน แล้ววงราชการขอให้รู้ตัวว่า พี่น้องชาวไทยเรามอบความไว้วางใจให้ ขอให้ทำหน้าที่ให้เป็นขึ้นเป็นอัน ให้เป็นที่ไว้วางใจของประชาชนชาวไทยที่มอบความไว้วางใจให้แล้ว คนไทยทั้งชาติจะเป็นที่พอใจนะ

เวลานี้มีแต่ขัดแต่แย้งแต่กีดแต่ฉีกกันในวงราชการต่าง ๆ ยิ่งเข้าสภาแล้วไปกีดกันไม่ได้เรื่องได้ราวอะไร หาเรื่องประชดประชันกันอวดแพ้อวดชนะ ชนะแบบหมามันเป็นประโยชน์อะไร ไม่เกิดประโยชน์อะไรนะชนะแบบหมานี้ ชนะแบบคนแพ้แบบคนเรียกว่ามีธรรมในใจ ขัดแย้งกันตรงไหนแก้ไขตัดค้ำตันทานกันหาเหตุผลลงกันแล้วช่วยกัน นั้นถึงถูกนะ หาเหตุผลเพื่อจะช่วยกันต่างหาก พยุงชาติไทย ใครเป็นผู้นำในชาติไทยนี้ เอ้า ขัดข้องตรงไหนเพื่อจะให้ส่วนใหญ่ของเรารวมตัวเป็นพลังอันหนักแน่นขึ้นมาแก่ชาติไทยของเรา ขัดตรงไหนอะไรมาขัด เอา พิจารณาแก้ไขกัน

จะถกจะเถียงกันไม่เป็นไร ถกเถียงเพื่อเหตุเพื่อผลอันดีงามต่อชาติไทยของเรา แต่การถกเถียงกีดฉีกกันด้วยแบบหมานี้ อย่างนำมาใช้ สกปรกมากเมืองไทยเรานี้ มีมาเรื่อย ๆ ตั้งแต่เดิม แล้วยิ่งเวลานี้ยิ่งเรียนวิชาหมาเต็มบ้านเต็มเมืองในวงราชการต่าง ๆ คอยแต่จะกีดกัน ไปพูดกันซุบซิบ จะเอาบักนั้น จะเอาไอนี้ อยู่งั้นนะ มีแต่วิชาเรียนจะกีดกัน เข้าคบค้าสมาคมกันมีแต่คบค้าสมาคมวิชาหมากัดกัน พอได้วิชาจากนี้แล้วก็เอา

ไปกัดกันเท่านั้น มันเป็นอะไรกันเมืองไทยเราเนี่ย วิชาที่เรียนมาจากเมืองนอกเมืองนา ดอกเตอร์ดอกแต่มันไปไหนหมด มันมีแต่วิชาดอกเตอร์หมาไม่ใช่ดอกเตอร์คนนะเวลานี้ มันเต็มบ้านเต็มเมือง เอา พิจารณาซิถ้าพูดผิด ธรรมเป็นอย่างนี้นะ พูดอย่างตรงไปตรงมา สกปรกบอกว่าสกปรก จะให้ว่าสะอาดได้ยังไง เมื่อสะอาดแล้วต้องบอกว่าสะอาด นี่มันเลอะเทอะอย่างนั้นนะ

คนหนึ่งทำคุณงามความดี ตั้งหน้าตั้งตาทำ คนหนึ่งคอยไปกัดไปฉีกไปเตะไปยัน อยู่อย่างนั้น มันเป็นแต่อย่างนั้นมันเป็นยังไง วิชาหมาเอามาใช้ทำไมไม่เกิดประโยชน์ อย่าเอาวิชาหมามาใช้ซะ ให้เอาวิชาที่เราเรียนมา เรียนมาเพื่อเป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมืองเป็นส่วนรวมอันสำคัญ ๆ ให้นำมาใช้ หมอออยู่บ้านไหนก็มี ถ้าคนได้เจริญรุ่งเรืองจริง ๆ เพราะมีวิชาหมาประจำตัวกันแล้ว บ้านเมืองเรา โอ๊ย เจริญมาก วัดป่าบ้านตาด เจริญกว่าใครทั้งหมดหมามี ๑๒ ตัว ก็ไม่เห็นมันเจริญ ตอนเช้าก็แจ๊ก ตอนเย็นก็แจ๊ก เพราะอะไร มันไปทำผิดละซี เจ้าของเอาไม้เรียวหวดหลังมัน มันก็มีแต่วิชาอย่างนั้นวิชาหมา ร้องแจ๊ก ๆ พวกนี้อยากได้วิชาหมามาร้องแจ๊ก ๆ แข่งวัดป่าบ้านตาดเธอ พิจารณากันซิ นำทุเรศจริง ๆ นะเวลานี้

เอาละพูดเพียงเท่านี้ เตือนบรรดาพี่น้องชาวไทยในวงราชการต่าง ๆ ในนามของธรรมพระพุทธรเจ้าที่เราทั้งหลายกราบไหว้บูชาอยู่ทุกวี่ทุกวันเวลานี้ ให้นำธรรมนี้มาใช้ อย่าไปถือว่าท่านดูอย่างนั้น ท่านดูอย่างนี้ คนเราถ้าดีแล้วไม่ได้ดูกัน ดูกันหาอะไร ยังไม่ดีขึ้นเองถึงดูกัน เอาละพอ ทีนี้จะให้พร

นี่เห็นไหมเขากำลังเทหินหนา ๖ นิ้ว นี่เอาหินลูกรังเทไว้ก่อน จากนั้นก็เทคอนกรีต ๑๕ เซนต์ เขารับรองว่าจะเสร็จก่อนงานข้าวเปลือก เราก็เลยอนุญาตให้ เขาพูดเหตุผลก็น่าฟัง อย่างนี้ละถ้ามีเหตุผลแล้วเราขอมนะ เราไม่ฝืน เขามาชี้แจงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องข้าวเปลือกแต่ละปี ๆ รู้สึกว่าเป็นความกังวลวุ่นวายมาก เหตุกังวลวุ่นวายคืออะไรเขาก็ชี้แจงให้เราทราบทุกอย่าง เราก็ขอมรับ เขาอยากจะทำ เอ้า ทำก็ทำเสีย ทีแรกเขาทำถวายเราไม่เอา เรายังมีเงินอยู่เราว่างั้น อวดทันทีนะ เลยจ่ายไปล่วงหน้าแล้ว กะว่าให้พอ ล้นกว่าคงพอ จ่ายไปแล้ว จะกัดแต่ตับแต่ปอดเขาใช้ไม่ได้นะ เราไม่เอาอย่างนั้น ถึงจะทำอยู่นี้ก็ตามความพอดีเราต้องมีตลอด อะไรมากไปตกลง ถ้าน้อยไปก็หนุขึ้น ๆ ความพอดีคือธรรม

ยกตัวอย่างเช่น ทองคำอย่างนี้นะ เขาถวายเป็นร้อย ๆ กิโล ของเล่นเมื่อไร เราบอกยังไม่เอา นั่นเห็นไหม เวลานี้เรากำลังช่วยชาติ ชาติเป็นของทุกคน การช่วยเหลือจึงมีความจำเป็นทั่วหน้ากันหมด จะให้หมาหนักแต่แเง่ใดแเง่หนึ่งนี่ จะทำให้ประชาชนทั้งประเทศเฉื่อยชา นอนใจแล้วทอดอาลัยตายอยากไปเสีย ชาติไทยของเราจะมีแต่คน ๆ

เดียวแบกไม่สมควร นั้นเห็นไหมละ เราไม่เอา เราจะเอาจากพี่น้องชาวไทยเราทุกคน ตามที่เราประกาศสอนทั่วประเทศไทย เรายังไม่เอากับผู้ใดผู้หนึ่งให้หนักมากจนเกินไป เห็นไหมเหตุผล หากมันจำเป็นจริง ๆ มันก็ท่วมกันละคนเราจะทำไง ใครจะยอมตาย ก็ต้องพัดกันสุดเหวี่ยง เวลานี้ยังไม่สุดก็ต้องเอาไว้เป็นระยะ ๆ ฟังซิพูดนะ เรื่องก็สงบลง เยียบ

คืออะไรที่มันจะหนักไปเราก็ดูบไว้ อะไรมันจะหย่อนยานเกินไปจนลืมน้ำลืมน้ำมันตัวเราก็ดิ่งขึ้นหรือตบตีเข้า นี่ละธรรมเป็นอย่างนั้น อย่างที่พูดบ้าง ๆ ตะกี้เรื่องวิชาหมากัดกันเรียนมาจากที่ไหน ใส่เปรี้ยว ๆ ก็มันเป็นอย่างนั้น ไม่เป็นอย่างอื่น จะให้เทศน์อย่างอื่นไปไม่ได้ ต้องเทศน์อย่างนั้นจึงเรียกว่าธรรม ตีลงไป ๆ มันทำความเลวร้ายแก่ชาติบ้านเมืองที่ตรงไหน ใครเป็นคนทำ ไล่เข้าไปซิ ให้รู้เนื้อรู้ตัวแก้ไขตัดแปลงกันเพื่อชาติไทยของเรา ความหมายก็ว่าอย่างนั้น เข้าใจไหมละ เอาละพอ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd